

Anne

– ruken-kan · 14 Nisan 2010

Seni yalnız bir başına bırakıp gittik
Oysa sen bizi ne çok severdin
Seni karanlığa gömüp geldik
Oysa biz karanlıktan korkuyoruz
Sende korkuyormusun karanlıktan ve yalnızlıktan
Her gece anıyormusun bizi
Benim seni andığım gibi
Geceleri geliyormusun üstümü örtmeye
Sen olsaydın hayat böyle olurmuymdu
keşke bırakmasaydık bir birimizi
Gitmeseydin bensiz
Sensiz eksğim
Anla beni sensiz olmuyor
Titanik gibi uçsuz bucaksız okyanuslarda kayıbım
Gel kurtar beni battım batacam ANNE